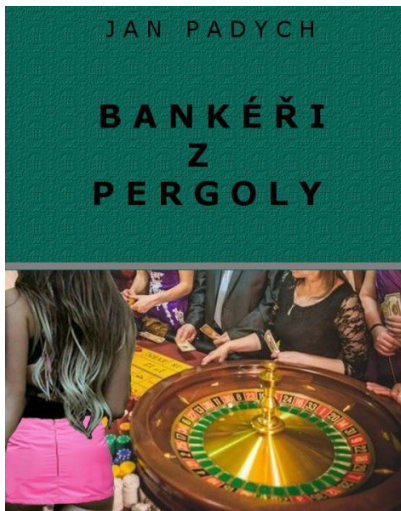

Ideální milenka

Bankéři z pergoly [výňatky] - (vydáno v roce 2017, nakladatelství DANIEL, Ostrava)

Na stolečku z kouřového skla se vedle popelníku s několika zamáčknutými vajgly objevily skleničky...

Na stolečku z kouřového skla se vedle popelníku s několika zamáčknutými vajgly objevily skleničky. Pěstěná ručka s růžovými perleťovými nehtíky a se zlatem na každém prstíku uchopila zelenou láhev sektu a nalévala do skleniček opatrně, aby obsah zbytečně nevyšuměl ven.

Tak to se zase po čase Márovi něco podařilo. A šlo to tak jednoduše. Jiřina byla snadná kořist, pokud ovšem to nebylo naopak. Ale to je přece fuk. Hlavní je úplně něco jiného.

Zvedla skleničku a přisedla k němu do voňavoučkových peřin, které před chvílí spolu dokonale rozváleli. Její růžovoučká ňadra působila pevně, jako nalitá vodou. Neodolal a potěžkal to bližší, zatímco ona se na něho zahleděla, aby viděla, co to s ním udělá. Nezporeovala nic. To, co před chvílí spolu proskotačili, ho teď přimělo k naprostému klidu. Zrovna byl spíše svolný k tomu, aby si dal pro změnu zase víno a cigáro. A také měl konečně kdy se rozhlédnout po její ložnici. U manželského dvojlůžka stolečky s kouřovým sklem, v rohu rotoped, na protější stěně ribstoly a velká zrcadla, ještě větší však pokrývají strop nad lůžkem. Je vidět, že ta dáma se nehodlá připravit o žádný sebemenší požitek. Zřejmě ráda pozoruje hlavně sebe. A taky má proč. Na svých čtyřicet je to opravdu éro, to se musí nechat. Je pravda, že ji předtím trochu znal od vidění. Občas ji viděl v baru, párkrát na vernisážích, z nichž některé kdysi sám pořádal, někdy i uváděl.

Než dopili láhev sektu, stačila napustit vanu s vodou, plnou růžové pěny. Takže jí nestačilo, že kromě růžové rtěnky a růžových nehtů má také celou růžovou koupelnu. Taková paní růžová to je, usoudil, když se ve vaně uhníždil do růžové pěny naproti ní. A vlastně o ní nevěděl vůbec nic, jenom to, že vypadá k světu, ale dosud si nikdy nemyslel, že to dojde až tak daleko. Ale vždyť kdyby včera v baru byla jiná, která by ho více zaujala, asi by takzvaně udeřil tam.

„Asi sis nepředstavoval, že to se mnou půjde tak snadno, co?“ usmívala se a mokrým chodidlem ho pohladila po tváři, po níž mu pak stékala pěna. „Ale tak jsi to přece chtěl, nebo ne?“

„To víš, že jo,“ musel přiznat. „Ale nikdy jsem netušil, že jsi tak úžasná, jinak bych po tobě vyjel už dávno.“

„Ale běž, ty brepto,“ uculila se polichocené. „Naši muži by se měli učit od Arabů. Těm stačí se podívat na kotníky a poznají, jak žena vypadá. Co vidíš ty?“

Vykrucuje mu chodidlo s perleťově růžovými nehtíky před očima. Neodolal, aby ji aspoň nekousl do paty. Samozřejmě citlivě a hravě, což se jí nesmírně líbilo.

Pak ale stáhla nožku a skryla ji v pění.

„Letos jsem se ještě nezamilovala,“ zadžavotala jako malé dítě, „a už to ani nestihnu.“

„Do konce roku času dost, ne?“

„Pozítří odlétám do Kuvajtu.“

„Na jak dlouho?“

„Ještě nevím.“

Dost ho to zmátlo. Docela by se mu líbila. Vypadá moc dobře, má úroveň. A podle všeho je velmi dobře situovaná.

„Jedu za manželem, je doktor, možná tam zůstane a já možná s ním,“ pro změnu zase vynořila z pěny druhou nožku a chodidlem ho hladila po tváři. „Ale ty si určitě nestěžuješ. Jsem přece ideální milenka, no ne? Pomilujeme se a zmizím. Budeš mít klídek. A třeba už se nikdy nevidíme.“

„Rád bych tě ještě někdy potkal.“

„Potkáš jinou, jsi takový typ, do kterého se dá zamilovat. V tom problémy určitě nemáš. Nevím, co děláš kromě těch vernisáží, ale měl bys podnikat v něčem, co souvisí s ženskými. To by ti šlo ohromně. Se svými prsty bys měl dělat gynekologa, máš vlohy sňatkového podvodníka. Ty opravdu dovedeš být neodolatelný. Takový parchant, nebezpečný všem romantickým paničkám. Něco takového, to ti půjde. Jsi přesně ten samec, po kterém si opuštěné milenky uchovávají alespoň kapesníček nasáklý chlapeckou mízou, takový fetiš, upomínku na krásné chvílky kradeného štěstíčka. V tom jsi opravdu skvělý.“

Zamyslel se: možná to nějak tak bude. Ten Květošův byznys přece. To bude možná to pravé. Jeho gumy.

Ta myšlenka ho držela dokonce i při tom, když kapesníčkem se sebe postírala jeho mízu a svými kalhotkami mu s tváře setřela bohaté krůpěje potu a on pak pozoroval v zrcadle na stropě, jak její hlava krouží v místě jeho břicha.

z románu „Bankéři z pergoly“

napsal Jan Padych

Nakladatelství Daniel letos chystá k vydání celou trilogii z konce doby bronzové „Z pravěkých ság“ .
Připravuje se také pojednání „Temné stíny dávnověku - Svět pravěkých mužů, hrdů a bohů“.

Autor článku Padych, článek byl napsán 19.6.2017 9:27.
URL článku: <http://padychbooks.com/vynatky/idealni-milenka>.